

Gözlerin

– Ümit Seyhan · 03 Ağustos 2024

Bir yalanı umut edip beklerken
Yüreğime doğan gündü gözlerin
Doğdu mu bahtımın güneşi derken
Işıktan kör olduğum yerdü gözlerin

Bulutun eteğinde yağmuru görüp
Nefes nefes rüzgarı çöllere sürüp
Dumansız ateşten bir libas örüp
Korkmadan giydiğim yerdü gözlerin

Amansız bir derde düşmüşüm gibi
Ecelin elinde kuşmuşum gibi
Tohum olup toprağa düşmüşüm gibi
Çiçek olup açtığım daldı gözlerin

Çekip gitti benden onca hayalim
Silindi aynalardan suretim benim
Kime sorsan beni bilinmez derim
Beni sende bulan sırdı gözlerin

Damlayan her kanla lambalar yakıp
Son anlarmış gibi sana sarılıp
Aklımı yitirip gönlümü salıp
Kaybolup gittiğim izdi gözlerin

Nasıl desem bilmem yorgunum belki
Eskitti mi zaman sende ki beni
Sevinçler azaldı kederler yeni
Bin ömüre bedel dertti gözlerin